

Jumalan Israel

(Liite kirjaan Ihmisen tie)

Israel on Herran antama nimi kansalleen halki koko Raamatun ja merkitsee käännettynä; Jumala taistelee. (ks. 1. Moos. 32:29) Nimellä on seurakuntaan liittyen hengellinen tausta. Ehkä tästä johtuen Kristus ja seurakunta (Israel mukaan luettuna) jäävät monille suureksi salaisuudeksi. *Tämä on suuri salaisuus; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa* (Ef. 5:32). Paavali jatkaa toisessa kohdin; ” - - ja joivat siitä hengellisestä kallioista, joka kulki heidän mukanaan; tämä kallio oli Kristus” (1. Kor. 10:4).

Ymmärtääkseni seurakunta on aina ollut olemassa jonkinlaisessa muodossa. Kristus on kallio, josta on virrannut aina elävää vettä seurakunnalle jo ennen Moosesta. Paavali näyttää pitävän ”erämaa - seurakuntaa” esikuvallisena. Jeesus selitti Pietarille; ” - - minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle (tarkoittaen itseään) minä rakennan kirkkoni. Sitä eivät tuonelan portit voita” (Matt. 16:18).

Jesaja kirjoittaa seuraavasti siitä rauhanliitosta, jonka Herra teki vanhan ja uuden liiton seurakunnan kanssa: ”*Vaikka vuoret järkkäisivät ja kukkulat horjuisivat, minun rakkauteni sinuun ei järky eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi*” (Jes. 54:10). Tämä liitto vahvistettiin Golgatalla Kristuksen elämällä ja kuolemalla. Vaikka Israel seurakuntana kulki tuolloin, ja kulkee tänäkin aikana, tietään välillä eksyen ja kompastellen, niin Kristus oli ja on sen suojana koko matkan ajan. Jeesuksen hoitava ja uskollinen läsnäolo seurasi Israelin matkaa perille maalliseen Kanaanin maahan saakka. Heille annettu lähetyskäsky koski maallisen Kanaanin maan valloitusta, ja sen ohessa Jumalan valtakunnan omistamista.

Herramme antama lähetyskäsky Uuden testamentin seurakunnalle pitää sisällään taivaallisen, Kristuksen valtakunnan valloituksen, liittyen omalla tavallaan ennen aikojen alussa tehtyyn lunastussuunnitelmaan. Jeesus on antamansa lupauksen mukaan kanssansa keskellä joka päivä, aina maailman loppuun saakka. Jeesus lähetti Pyhän Hengen edustamaan itseään ja tukemaan seurakuntaa sen opetus ja evankelioimistehtävässään saada kansoitetuksi uusi taivas ja uusi maa. Tämä puolestaan tarkoitti Israelin laajentumista uudessa liitossa maailmanlaajuisesti Kristuksen seurakunnaksi eli Jumalan Israeliksi. Nimeä Jumalan Israel (Gal. 6:16) käytetään Uudessa testamentissa erotuksena valtiol-

lisesta Israelista. Profeetta Daniel oli antanut viitteen tästä nimen selvennyksestä (ks. Dan 9:19).

Jeesus eli maailmassa Israelin historian. Hän on itse todellinen Jumalan palvelija niin yksilöllisellä, (Matt. 12:18), kuin seurakunnallisellakin tasolla (Jes. 54:5). Kristus on Israelin Pyhä kaikella tavalla. Hän on meidän vanhurskautemme, pyhityksemme ja lunastuksemme. Tämä on hengellistä puhetta, jota Raamattu on täynnä. Niinpä, opettaessaan hengellisiä totuuksia, Jeesus selitti ne hengellisesti, sillä muuten ei totuutta Kristuksesta, Jumalan seurakunnasta ja Israelista ymmärretä oikein. Paavali kirjoitti: *”Siitä me myös puhumme, mutta me käytämme Hengen emmekä ihmisviisauden opettamia sanoja ja selitämme hengelliset asiat Hengen avulla. Ihminen ei luonnostaan ota vastaan Jumalan Hengen puhetta, sillä se on hänen mielestään hulluutta. Hän ei pysty tajumaan sitä, koska sitä on tutkittava hengen avulla”* (Iue 1. Kor. 2:13, 14).

Esimerkkinä hengellisestä ja Hengen puheesta ovat sanat, jotka Jeesus lausui opetuslapsilleen Natanaelista (Joh.1:47). Mitä Jeesus tarkoitti sanoessaan: *”Siinä on oikea israeliläinen, mies vailla vilppiä”*? Eikö sitä, että Jeesuksen opetuslapsista, tulee *”oikeita israelilaisia,”* eli Abrahamin uskon perillisiä: *”Tietäkää siis, että todellisia Abrahamin jälkeläisiä ovat ne, joilla on usko. Yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, orja vai vapaa, mies vai nainen, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yhtä”* (Gal. 3:7). Pyhä Henki ja maailman laajuinen hengellinen Jumalan Israel saavat tämän aikaan. Kaikki Jumalan omat ovat liitetyt Jeesuksen esimerkin mukaan Jumalan Israeliin, yhdeksi seurakuntaperheeksi ihmisistä, joille kelpaa Jumalan suunnitelma tätä ja ikuisia elämää varten. Jotain tästä kertoo Ef.2:19–22.

Pyhän Hengen ja Kristuksen seurakunnan kautta saatu Herran sana, Raamattu, annettiin (ensin) Israelille (ks Ap. t. 3:16). Edellä mainittuun liittyy ajatus Israelin salaisuudesta, josta myös seuraava teksti puhuu: *”Jumalan sana ei ole voinut raueta tyhjiin. Eivät kaikki israelilaiset kuulu tosi Israeliin, eivätkä kaikki Abrahamin jälkeläiset ole oikeita Abrahamin lapsia. Onhan sanottu: ”Vain Iisakin jälkeläisiä sanotaan sinun lapsiksesi.” Tämä tarkoittaa, etteivät Jumalan lapsia ole luonnolliset jälkeläiset vaan, että jälkeläisiksi luetaan lupauksen voimasta syntyneet lapset”* (Room. 9:6–8). Eikö tässä ole sitä Kristuksen ja seurakunnan suurta salaisuutta, jota ei ymmärretä (Iue 1. Kor. 2: 12–16).

Mitenkä ymmärtää Kristuksen, ja hänen seurakuntansa salaisuutta tänä aikana? Onko meidän keskellämme edelleen vaikuttamassa Jumalan Israel-seurakunta? Vastauksia tähän tärkeään kysymykseen antavat Jeesus, Raamattu ja seurakunnan historia. Jeesus kertoi oppilailleen miten Israelin tulisi käymään juutalaisille ennustetun etsikkoajan päätyttyä vuonna 34 (ks. Ihmisen tie s. 194–195) *”Kuulkaa siis: teidän temppelinne on jäävä asujaansa vaille”* (Luuk. 13:35). Raamattu puolestaan ennusti jo satoja vuosia aikaisemmin, mitenkä Israelin tulisi käymään heidän hylätessään Herransa: *”Oma pahuutesi on synnä kurituk-*

seesi, luopumus tuo sinulle rangaistuksen. Nyt saat katkerasti kokea, miten paljon onnettomuutta koituu siitä, että hylkäsit Herran, että et pelännyt minua, Jumalaa. Näin sanoo Herra Jumala Sebaot” (Jer. 2:19).

Tämän ajan kristikunnan keskuuteen on pesiytynyt Jeesuksen opin vastainen käsitys Israelin valtion asemasta Jumalan edessä lopun aikana. Jeesuksella on edelleenkin näkyvä seurakunta, jonka nimenä on Jumalan Israel (Gal. 6:16), erotuksena valtiollisesta Israelista. Jumalan Israel-seurakunta on jatkumo muinaiselle Israelille. Se on tänä päivänä Jeesuksen siunaama, hengellinen ja fyysinen maailmanlaajuinen seurakunta. Mikä se voisi olla?

Kun tultiin seurakuntien historiassa lopun aikaan, Kristus, seurakuntansa pää, herätti 1860-luvulla palvelijansa toimimaan peitenimellä Elia (Mal. 3:23, 24). Taivaan pyhäköstä Jeesus antaa ”Elialle,” välitettäväksi ”päivitetyn” iankaikkisen evankeliumin ja viemään sen kaikkeen maailmaan ennen Kristuksen tuloa (ks. Ilm. 14:6). Jumalan valtaistuimen luota saadun ja lähetetyn kolmen enkelin sanoman päämääränä on yhdistää kaikki seurakunnat yhdeksi kansaksi. Näin kootaan kaikki maailmanlaajuinen Jumalan Israel, että olisi yksi lauma ja yksi paimen. Sen tapahduttua koko Israel on pelastuva (Room. 11:26) [kaikki Israel] (VKR, katso Joos. 8:33). Eikö tässäkin ole sitä Kristuksen ja seurakunnan suurta salaisuutta, jota ei ymmärretä?

Huomaa, Jumalan seurakunta on edelleen pyhäkön kansaa, julistaessaan taivaan pyhäköstä annettua kolmiosaista, viimeistä armon sanomaa. Pyhäkkö taivaassa on paikka, josta käsin Jeesus ohjaa lunastustyönsä loppuvaiheet ylönousemisensa jälkeen. Tämä johtaa jälleen uuteen, suureen salaisuuteen, sillä ihmettelyn aihe on se, kun voidaan sanoa hengellisenä kiertoilmaisuna ja peitenimeä käyttäen, että maailmanlaajuinen seitsemännen päivän adventistien seurakunta (Adventtikirkko) on Elia ja Jumalan Israel. Raamattu mainitsee Elia olleen itsessään vajavainen, samoin on häntä edustavan seurakunnankin laita.

Seitsemännen päivän Adventtiseurakunta syntyi 1800-luvun ennustetun tuomion aikaan (Ilm. 14:6) viimeisen armonsanoman julistajaksi maailmassa. Adventtikirkolla on yhteneväinen identiteetti Jumalan Israelin kanssa. Raamattu selittää sen seuraavin sanoin: ”*Ovathan he [ja me] tosi israelilaisia, jotka Jumala on ottanut lapsikseen ja joille hän on antanut kirkkautensa. Heidän kansaan hän on tehnyt liitot, heille hän on antanut lain, jumalanpalveluksen ja lupaukset. Heidän ovat kantaisät, heistä on Kristus ihmisenä lähtöisin, hän, joka on kaiken yläpuolella, ikuisesti ylistetty Jumala, aamen!*” (Room.9:4-5).

Tekstissä ovat esimerkiksi sanat: ”- - heille hän [Herra] on antanut lain.” Miksi pidämme Jumalan armon avulla käskyt ja Raamatun mukaista neljättä käskyä? Erääksi syyksi voidaan sanoa: ”Sapatti on (siis) merkinä Kristuksen voimasta tehdä meidät pyhiksi - -. Merkinä hänen pyhittävästä voimastaan sapatti on annettu kaikille, jotka Kristuksen kautta liittyvät Jumalan Israeliin.” (lainaus kirjasta *Alfa ja Omega* osa 4 s. 244). Mielestäni sapatin tai jonkun

muun käskyn pelkkä ulkonainen noudattaminen, ymmärtämättä niiden hengellisiä ja syvällisiä ulottuvuuksia, on orjallista Jumalan palvelemista.

”Oikea juutalainen on se, joka on juutalainen sisimmässään, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus, jota ei saa aikaan laki, vaan Henki. Tällainen juutalainen saa kiitoksen Jumalalta, ei ihmisiltä.” (Room. 2:29).

Edellä oleva jae antaa ymmärtää, että jokainen Jeesukseen uskova ja Abrahamin uskon omistava, voi sisimmässään tuntea olevansa Jumalan Israel-seurakuntaan kuuluva, tosi juutalainen ja tosi kristitty yhdessä. Ei tarvitse muuttaa Israelin maahan kuuluakseen Jumalan Israeliin. Kun tajusin itsekin kuuluvani Jumalan Israeliin, niin koin sinä hetkenä rakkauden väreitä israelilaisia kohtaan, mutta ennen muuta Herran maailmanlaajuista Jumalan Israel-seurakuntaa kohtaan. Rukoilen sen puolesta joka päivä, sillä onhan Jumalan Israel todellinen Herran kansa. Sinäkin voit liittyä siihen Jumalan Hengen ja voiman innoittaman exoduksen perusteella (lue Ilm. 18:1–4).

Kristuksen lopunajallista Jumalan Israel-seurakuntaa kutsutaan Raamatussa myös Jäännös-seurakunnaksi. (Room. 9:27, Jes. 1:9). Nimi ”Jäännös” tulee siitä, kun Herra kokoaa Pyhän Hengen ja seurakuntansa (ks. Ilm. 22:17) kautta yhteen kaikki tosi kristityt, eli sisimmässään olevat tosi ”juutalaiset.” Heidät kootaan yhdeksi Jäännökseksi, kansaksi kaikista langenneista kristillisistä yhteisöistä ja seurakunnista. Näin jäännöksestä muodostuu suuri kansa. Nämä tosi kristityt ja tosi juutalaiset, Jeesukseen uskovat ja hänen lakiansa rakastavat, noudattavat Herran kutsua, lähteä Abrahamin tavoin ulos uskonnollisen Babylonin/maailman synneistä ja harhoista (lue Ilm. 18:1–4).

Ottaessaan kasteen uskossa Jeesukseen, ihminen liitetään Vapahtajaan ja hänen iankaikkisen valtakuntansa kansalaiseksi. Huomatkaamme: *”Todellisia ympärileikattuja olemme me, jotka palvelemme Jumalaa Hengen ohjaamina, ylpeilemme Kristuksesta Jeesuksesta emmekä luota mihinkään omaamme”* (Fil. 3:3).

Hyväksyessämme totuuden Israelista, silloin kaikki se mitä koko Raamattu kertoo Israelista, tulee paljon todellisemmaksi, elävämmäksi ja läheisemmäksi. Raamattu on kaikinensa totuutta ja jokainen siinä oleva kirja on korvaamaton. Pyhän Hengen valtaamina, uskon veljeni ovat Raamatun kirjoittaneet minulle ja jokaiselle ihmiselle. Kokekaamme Hengen suorittama ymmärryksen (sydämen) ympärileikkaus, nähkäämme ja tietäkäämme, mikä on Raamatun osoittama Kristuksen seurakunta.